

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 11Co/227/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917212384  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6917212384.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovvej a sudcov JUDr. Jany Haluškovvej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1/ S.. R. X., so sídlom A. 5, XXX XX P. P., správca konkurznej podstaty úpadcu: R. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX X. a 2/ E. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX X., o zaplatenie 16.018,13 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 10Csp/127/2017-63 zo dňa 16.04.2018, takto

### rozhodol:

I. Konanie voči žalovanému 1/ **z a s t a v u j e .**

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku vo vzťahu k žalovanému 2/ **p o t v r d z u j e .**

III. Rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 2/ v prvom výroku, ktorým mu bolo povolené splácať dlžnú sumu spolu s príslušenstvom až do úplného zaplatenia mesačne po 100,- Eur vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca a v treťom výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovanému 2/ **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 16.018,13 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16.018,13 Eur od 08.08.2017 do zaplatenia s tým, že dlžnú sumu spolu s príslušenstvom povolil žalovaným 1/ a 2/ splácať až do úplného zaplatenia v mesačných splátkach vo výške 100,- Eur, splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť a to tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (prvý výrok), v prevyšujúcej žalobu zamietol (druhý výrok) a žalobcovi priznal voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (tretí výrok).

Z jeho dôvodov vyplýva, že žalobca sa domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ zaplatenia sumy 16.018,13 Eur spolu s úrokom vo výške 6,49 % ročne zo sumy 15.075,79 Eur od 08.08.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16.018,13 Eur od 08.08.2017 do zaplatenia titulom neuhradeného úveru.

Po vykonanom dokazovaní, aplikujúc §2 ods.1, §8 ods.3, §9 ods.1, §12 ods.2 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, okresný súd konštatoval, že žalobca dňa 19.08.2010 uzatvoril so žalovanými 1/,2/ zmluvu o medziúvere a stavebnom úvere, na základe ktorej poskytol žalovaným peňažné prostriedky vo výške 17.400,- Eur. Žalovaní sa zaviazali v štádiu medziúveru vkladať na konto sporenia sumu 128,91 Eur, z ktorej suma 27,84 Eur bola použitá ako vklad na konto sporenia, suma 94,11 Eur na zaplatenie 6,49 % p.a. úroku za medziúver a suma vo výške 6,96 Eur ako poplatok za poisťné. Žalovaní

mediúver prestali splácať a žalobca dňa 07.08.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom.

Okresný súd zmluvu, uzavretú medzi stranami, posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle §52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj „OZ“); žalovaní ako spotrebiteľia nemohli individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy.

Výhrady žalovaných, ktoré vzniesli voči žalobcovi o tom, že žalobca je subjekt, ktorý má poskytovať úver bez poplatkov a bez úrokov, a teda by mal sám znášať všetky výdavky, spojené s uplatnením svojej pohľadávky, považoval okresný súd za neopodstatnené a v rozpore so základným zmyslom inštitútu zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, inštitútom zmluvy o úvere, upravenej v Obchodnom zákonníku a v rozpore s ustanoveniami zmluvy, na ktorej sa strany sporu dohodli.

Zdôraznil, že hlavným predmetom plnenia zmluvy o úvere, ktorá spočíva v poskytnutí mediúveru ako dočasného riešenia finančnej situácie stavebného sporiteľa, ktorý zatiaľ nenaplnil podmienky na poskytnutie stavebného úveru, je poskytnutie mediúveru za podmienok presne stanovených v zmluve o úvere s tým, že sa dočasne spláca len zmluvne dohodnutý úrok za mediúver zo sumy poskytnutého mediúveru a stavebný sporiteľ zároveň naďalej sporí, až kým nenasporí stanovenú sumu na poskytnutie stavebného úveru. Ustanovenie, ktoré určuje, že zo splátky sa najskôr uspokojí úrok za mediúver, nemôže byť považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku, preto výhrady žalovaných k spôsobu započítania ich platieb na úver považoval za nedôvodné.

K námietke žalovaných ohľadom poplatkov okresný súd uviedol, že z obsahu spisu ako aj zmluvy, uzavretej medzi stranami sporu vyplýva, že žalovaní akceptovali platenie poplatkov žalobcovi za služby, ktoré im poskytol v súlade so sadzobníkom poplatkov, platným v deň uskutočnenia spoplatňovaného úkonu, ale aj cenu služieb, dohodnutú v zmluve. Žalobca mal právo účtovať poplatky a stavebný sporiteľ sa v zmluve zaviazal uhradiť stavebnej sporiteľni všetky náklady a výdavky, ktoré stavebnej sporiteľni vzniknú v súvislosti s uzatvorením, zmenami a ukončením záväzkového vzťahu s ním. Ak teda poplatky boli zmluvne dohodnuté, a neboli účtované v rozpore so sadzobníkom a dohodou v úverovej zmluve, nebol dôvod žalobe v tejto časti nevyhovieť.

Zamietol žalobu aj v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplatenia úrokov z úveru vo výške 6,49 % ročne zo sumy 15.075,79 Eur od 08.08.2017 do zaplatenia. V prípade, ak dlžník nevráti jednorázovo zosplatenú sumu nastáva protiprávny stav, kedy už dlžník nemá právo (právny titul) disponovať s poskytnutými peňažnými prostriedkami, s čím zákon spája sankciu, ktorou je povinnosť uhradiť veriteľovi úrok z omeškania. S takýmto protiprávnym stavom však nie je možné spájať odplatné plnenie (úrok ako cenu požičaných peňazí), ktoré je možné spájať iba so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov v súlade s podmienkami úverovej zmluvy. Za takýto stav oprávnenej držby požičaných peňažných prostriedkov možno považovať iba stav do zosplatenia celého úveru, keďže zosplatením úveru dlžník právo držať požičanú sumu stráca.

V zmysle §517 ods. 2 OZ žalobcovi priznal voči žalovaným nárok na zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po mimoriadnej splatnosti úveru.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle §255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „C.s.p.“) tak, že žalobcovi priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% vzhľadom na nepatrný neúspech žalobcu v časti zamietnutého nároku na zaplatenie úroku vo výške 6,49 % zo sumy 15.075,79 Eur od 08.08.2017 do zaplatenia.

Súd prvej inštancie uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalovanú sumu v mesačných splátkach vo výške 100,- Eur. Pri rozhodovaní o výške splátok vychádzal z výšky priznaného plnenia, ako aj z toho, že žalobca je ekonomicky silnou finančnou inštitúciou, do ktorej práv výrazne nezasiahne plnenie žalovanými 1/,2/ v splátkach, zohľadňujúc platobnú schopnosť žalovaných: žalovaná 1/ je po ťažkej chorobe, obaja žalovaní majú minimálny príjem. Neakceptoval žiadosť žalovaných o zaplatenie žalovanej sumy v splátkach iba po 50,- Eur, pretože rozčlenením žalovanej sumy na také množstvo splátok by došlo k výraznému predĺženiu splatenia dlžnej sumy, čo by spôsobilo značné predraženie dlhu a v konečnom dôsledku by bolo v neprospech žalovaných.

2. Proti prvému výroku v časti povolenia splátok a proti druhému výroku rozsudku, ktorým okresný súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov §365 ods.1 písm. h) C.s.p.. Platenie úroku z mediúveru do okamihu splnenia podmienok na poskytnutie stavebného úveru bolo odplatom pre žalobcu za poskytnutie peňažných prostriedkov žalovaným 1/,2/ skôr, ako boli splnené podmienky pre poskytnutie stavebného úveru. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pristúpil žalobca preto, že žalovaní sa dostali do omeškania so splácaním úveru. Zmluva o úvere sa ako absolútny obchod spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, ktorého ustanovenie §497 priznáva veriteľovi právo požadovať nielen vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov, ale aj

právo požadovať úroky za úver. V zmysle §502 Obchodného zákonníka je dlžník povinný s vrátením poskytnutého úveru zaplatiť aj dojednané úroky do dňa úplného vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Analogicky potom vo vzťahu k §503 ods. 3 Obchodného zákonníka, podľa ktorého dlžník, ktorý vráti peňažné prostriedky skôr, ako bolo dohodnuté, je povinný platiť úroky do momentu vrátenia peňažných prostriedkov. Povinnosť dlžníka platiť dohodnutý úrok za úver zaniká až úplným vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov. Žalobca bol nútený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru pre porušenie povinnosti žalovanými. Veriteľ nedisponuje peňažnými prostriedkami, sústredenými u žalovaných, u ktorých naďalej pretrváva zvýhodnený stav užívania peňažných prostriedkov od žalobcu bezodplatne, keďže financie stále nevrátili. Nastáva tak situácia, kedy sa žalovaní porušením povinností dostali do výhodnejšej situácie, v akej boli pred tým, ako porušili povinnosti. Išlo by o konanie v rozpore s dobrými mravmi aj s účelom právnych predpisov, vzťahujúcich sa na daný právny vzťah. Z §497 a §502 Obchodného zákonníka vyplýva, že úrok z úveru je vlastne cenou za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov, preto ho má dlžník zásadne platiť za skutočnú dobu užívania, t.j. do doby skutočného vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov veriteľovi. Žalobca považoval za nelogické, aby dlžníci, ktorí prestali úver splácať, mali užívať peňažné prostriedky, ktoré dostali od veriteľa a ktoré nevrátili, bez platenia odplaty za ich poskytnutie. Žalobca nemôže byť sankcionovaný tým, že mu súd prvej inštancie odoprie nárok na úrok za úver, ktorý mu vyplýva priamo z platných právnych predpisov. Nepriznanie úroku za úver spôsobuje značnú nerovnováhu medzi stranami sporu. Žalovaní sú ako porušovatelia povinností neprimerane zvýhodnení voči dlžníkom, ktorí si svoje povinnosti plnia riadne a včas. V právnom štáte je neakceptovateľné, aby sa osoba porušením svojich povinností dostala do výhodnejšej pozície, ako mala pri riadnom plnení svojich povinností. Poukázal na §13ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co 237/2017 zo dňa 11.01.2018.

2.1. Splátka 100,- Eur je navyše neprijateľná vzhľadom na výšku dlžnej sumy a vzhľadom na to, že žalovaní nie sú ďalej oprávnení držať požičanú sumu, čo súd prvej inštancie akceptuje, avšak umožňuje svojim rozhodnutím žalovaným, aby len istina bola zaplatená za viac ako 12 rokov. Ak okresný súd uzavrel, že žalovaným neprináleží stav oprávnenej držby požičaných peňažných prostriedkov, preto sú povinní tieto vrátiť a žalobca nemá nárok na úrok za úver, nie je dôvod na to, aby povolil splácať dlžnú sumu v splátkach. V prípade, ak by okresný súd priznal žalobcovi nárok na úrok za úver, ktorý je v podstate odplatom za užívanie peňažných prostriedkov, žalobca nevidí problém v tom, aby tieto boli vrátené postupne, keďže by získal odplatu za to, že týmito peňažnými prostriedkami nemôže ďalej disponovať. Ak na jednej strane okresný súd konštatuje, že žalovaní zosplatením úveru stratili právo držať požičanú sumu a nemajú právo disponovať s poskytnutými peňažnými prostriedkami, teda že ide o protiprávny stav, potom je povolenie splácať im dlh absurdné.

2.2. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvého a druhého výroku zmenil tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 16.018,13 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16.018,13 Eur od 08.08.2017 do zaplataenia s tým, že dlžnú sumu spolu s príslušenstvom povolí žalovaným 1/ a 2/ splácať až do úplného zaplataenia v mesačných splátkach po 300,- Eur, splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť a to tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia a žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi úrok za úver vo výške 6,49 % ročne zo sumy 15.075,79 Eur od 08.08.2017 do zaplataenia s tým, že povoľuje žalovaným 1/ a 2/ splácať do úplného zaplataenia v mesačných splátkach vo výške 300,- Eur, splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť a to tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

2.3. Uplatnil si trovy odvolacieho konania, spočívajúce v zaplataenom súdnom poplatku za podané odvolanie.

3. Žalovaní sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

4. Odvolací súd po predložení spisu na rozhodnutie o odvolaní lustráciou v Obchodnom vestníku zistil, že po vyhlásení napadnutého rozhodnutia Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp.zn. 5OdK/81/2018 zo dňa 17.05.2018 vyhlásil konkurz na majetok žalovanej 1/ a zároveň rozhodol o zbavení dlžníka všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Uvedené rozhodnutie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 98/2018 dňa 23.05.2018.

4.1. Podľa §167e zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z.z.“), ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§166b). Vzhľadom na vyššie uvedené citované zákonné ustanovenie odvolací súd konanie vo vzťahu k žalovanej 1/ zastavil.

5. Krajský súd, ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa §34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa §379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa §380 ods. 1 C.s.p.; rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku vo vzťahu k žalovanému 2/ podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil; v prvom výroku vo vzťahu k žalovanému 2/ v časti povolenia žalovanému 2/ splácať dlžnú sumu spolu s príslušenstvom až do úplného zaplatenia v mesačných splátkach po 100,- Eur, splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca a v závislom treťom výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovanému 2/ podľa §389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. mu vec v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. V zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6.1. V zmysle §389 ods. 1 písm. b) C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu vo veci je sčasti dôvodné (proti prvému výroku v časti povolenia žalovaným splácať dlžnú sumu v splátkach). Krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie ohľadom nepriznania zmluvného úroku po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a na zdôraznenie správnosti tohto záveru okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalobcu v odvolaní odvolací súd nižšie dopĺňa ďalšie dôvody.

8. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 16.018,13 Eur spolu s úrokom vo výške 6,49 % ročne zo sumy 15.075,79 Eur od 08.08.2017 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16.018,13 Eur od 08.08.2017 do zaplatenia. Žalobca dňa 19.08.2010 uzatvoril so žalovanými zmluvu o medziúvere a stavebnom úvere, na základe ktorej poskytol žalovaným peňažné prostriedky vo výške 17.400,- Eur. Žalovaní sa zaviazali v štádiu medziúveru vkladať na konto sporenia sumu 128,91 Eur. Žalovaní porušili dohodnuté podmienky a medziúver prestali splácať, preto žalobca dňa 07.08.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom.

9. Uzavretú zmluvu o medziúvere a stavebnom úvere odvolací súd považuje za zmluvu spotrebiteľskú tak, ako to správne uzavrel aj súd prvej inštancie a nespochybnil ani žalobca. Žalobca ako právnická osoba poskytol v rámci predmetu svojho podnikania medziúver žalovaným, ktorí nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Žalobca v odvolaní poukázal na §502 Obchodného zákonníka (ďalej v texte len „ObZ“), v zmysle ktorého má nárok na zaplatenie úroku v dojedanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške, ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Jeho tvrdenie o tom, že dlžník je povinný zaplatiť s vrátením poskytnutého úveru dojednané úroky, a to do dňa úplného vrátenia poskytnutých prostriedkov, vychádzajúce z druhej vety §503 ods. 3 ObZ, je však potrebné posudzovať v celom kontexte tohto ustanovenia, ktoré podľa jeho prvej vety zakotvuje oprávnenie dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Druhú vetu §503 ods. 3 ObZ nemožno interpretovať ani bez spojitosti s prvou vetou jeho odseku 1, podľa ktorej záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky zo splátky sú v prípade plnenia v splátkach splatné v deň splatnosti splátky (§503 ods. 2 ObZ), ak sa však má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú (§503 ods. 1 tretia veta ObZ). Tieto ustanovenia právnej normy

(spolu s §497 Obchodného zákonníka) teda explicitne upravujú nielen záväzok dlžníka zaplatiť úroky, ale aj splatnosť tohto záväzku. Z uvedeného vyplýva, že úrok z úveru patrí len za požičanie peňazí, ku ktorému po zániku zmluvného vzťahu nedochádza. Doba splatnosti zmluvných úrokov sa zhoduje s dobou splatnosti úveru, čo znamená, že celková suma úrokov musí byť zaplatená najneskôr zaplacením poslednej splátky úveru. Pokiaľ veriteľ (v danom prípade žalobca) pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru. Úver je odplátnym právnym úkonom, za ktorý možno dohodnúť úroky a možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si zato dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť. Niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržiavanie finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje rozsudky Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10Co/104/2012 zo dňa 31.07.2012 a sp.zn. 5Co/196/2016 zo dňa 28.06.2016, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9Co/604/2015 zo dňa 05.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/322/2015 zo dňa 12.05.2015, alebo rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (R 59/98), v zmysle ktorého veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov iba do splatnosti dlhu, v danom prípade do dňa predčasnej splatnosti.

10.1. Odvolanie žalobcu proti druhému výroku preto nie je dôvodné; rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti je správne, a závery súdu prvej inštancie nie sú výsledkom nesprávneho právneho posúdenia. Preto krajský súd v zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom druhom výroku, ktorým okresný súd žalobu zamietol v časti zaplatenia 6,49% ročného úroku zo sumy 15.075,79 Eur od 08.08.2017 do zaplatenia, potvrdil.

11. Odvolanie žalobcu však odvolací súd považoval za dôvodné proti prvému výroku v časti povolenia žalovaným splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 100,- Eur, splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca. Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd nevykonal dostatočné dokazovanie za účelom preukázania majetkových pomerov žalovaných. V odôvodnení rozsudku síce uviedol, že zohľadnil osobné pomery a platobnú schopnosť žalovaných (minimálny príjem), avšak bližšie neodôvodnil (a ani zo spisu nevyplýva), z akých dôkazov mal tieto skutočnosti preukázané. Odvolací súd preto považoval prvý výrok rozsudku v časti, v ktorej povolil žalovaným dlžnú sumu spolu s príslušenstvom splácať v mesačných splátkach vo výške 100,- Eur, za nepreskúmateľný. Vzhľadom na uvedené nemal inú možnosť, ako rozsudok súdu prvej inštancie v časti prvého a v závislom treťom výroku o trovách konania podľa §389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušiť a podľa §391 ods. 1 C.s.p. mu vec v tomto rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení veci súd prvej inštancie vykoná dokazovanie ohľadom majetkových pomerov žalovaného 2/ a o povolení splátok pre žalovaného 2/ rozhodne. V zmysle §396 ods.3 C.s.p. rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods.2 druhá veta C.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods.2 druhá veta C.s.p.).

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).